

نقل از روزنامه اخگر

مقبره خلاق المعانی

کمال الدین اسماعیل

بموجب دعوی که از طرف حکمران ادیب اصفهان از اجراء و اعیان و محترمین شده بود آقایان مدعوین تا ساعت پنج بعد از ظهر متدرجاً حضور به مراسم این آفای حکمران معمول با آنکه فرمودند در نظر ندارم کنفرانس بدhem با کمال مقامات خطابه جالب اوجه ذیل را که بطور خلاصه از صفحه حافظه نقل مینمایم ایراد فرمودند، اینک خطابه: آقایان همدرم خیلی متشکرم با آنکه عصر پیشنهاد است و عادتاً بایستی بعد از فراغت از کارهای هفتگی صرف گردش و تفریح شود دعوتم را احابت نموده در اینجا تشریف آورده اید ما برای یک مقصود مهم و مقدسی فراهم آمده ایم. من مایل نیستم از نقطه نظر اینکه حکمران اصفهان هستم، پیشنهاداتی داده و اظهاراتی بنمایم، بلکه میخواهم بطور دوستانه حاضر آقایان را منذ کر یک نکته مهمی نمایم و آن بنای مقبره شاعر شهر اصفهان کمال الدین اسماعیل است راجع بشرح احوال این مرد نامی که مایه افتخار این شهر تاریخی است آفای وحید، صحبت خواهند نمود، من نمیخواهم بگویم مقبره این مرد بزرگ کجا؟ و در چه حالی است؟ آقایان همه بقیه میدانند و من میهمان تازه وارد این شهر هستم شایسته نیست در این موضوع بیش ازین اشاره ای چیزی بزبان رانم، یقین دارم تمام آقایان با من در اینخصوص هم عقیده اند و حاضر شده اند با تشریفات مساعی قدمهای او لیه را برای بنای آن بردارم ممکن است راجم باشند که چرا اینکار را بر سائر کارهای مهم حیاتی دیگر مقدم شمده ام بس

من اعتراض کنند و بگویند ، شمری که هنوز مریضخانه ، دارالعینه دارالایتم باعیچه اطفال و صد ها مؤسسات خیریه دیگر را فاقد است و متأسفانه خواهی نخواهی باید کفت هیچ ندارد چرا راجع آنها اقدامی بعمل نمیآورم و این کار را بر همه مقدم داشته ام ، جواباً میکویم منتظرم بروزه هائیکه بطهران داده ام تصویب شده و بن کردد تا آقایان مراتب علاوه خود را به مؤسسات خیریه عملاً ثابت نمایم و بفهمانم به تمام نفعه هائی که اصلاح طلبان خواهاتند دست زده ایم و امیدوارم با حسن مساعدت آفای کفیل محترم بلدیه بانجام مقاصد خویش موفق شویم . ولی این موضوع از جنبه مهم دیگری قابل توجه است در علم معرفة الاجتماع . (سوسیولوژی) راجع باینکه چگونه جهیتی را میتوان ملت نامید ، علماء فن مباحثی دارند و فعلاً نمیخواهم داخل آن مباحث طولانی شوم چرا که وقت لذک است و سزاواریست وقت آقایان را زیاد بگیرم مدار ملیت را دسته ای مذهب و کروهی زبان و بعضی نژاد دانسته اند ولی اخیراً عقیده که مقبول علماء واقع شده و پیشتر مورد توجه واقع شده است اینستکه حافظ قومیت و ملیت روایات تاریخی است این رأی همانکونه که مقبول نظر علماء واقع شده *Tradition historique* بحقیقت هم تردیک است چون وقتی آن را با اوضاع مملکت خودمان مقایسه میکنم می بینم نظر علماء راه صواب را پیموده است .

کشور ستمکشیده ما مورد صدمات و اطمانتی واقع شده که هر گاه ملل دیگر مورد یکی از آنها واقع شده بودند ، هم اکنون در قبرستان نیستی مدفون بودند ، یورش اسکندر حمله عرب ، ترکتاز مغول هر کدام مملکت را زیر و زبر کرده و مجرای سیر تمدنش را تغییر دادند ،

در زین فشار این ضربهای جان‌کاه چه شد که ایران توانست با استقلال خود را بحفظ دارد و باز قدی عالم گند اینجا باید تصدیق کرد همان روایات تاریخی، حافظ و حارس ملیت و استقلال ما شده است، بنابراین کسانی که در این مرحله توانسته اند خدمتی انجام دهند بحکم عظمت مقام شایان هر گونه تجلیل و تعظیمند، اولین و بزرگترین مردے را که باید در اینجا به بزرگواری ستایش کنیم حکیم ابوالقاسم فردوسی است که کاخ ملیت ما را از دستبرد حوادث سهمناک نگاهبانی نموده و بقول خود عجم را بدان پارسی شیرین زنده کرده است و از آن بس دیگران بحراست کاخ ادب برداخته اند و در صفوں اولیه باید رهین قدرت طبع و طلاقت لسان و سلامت حضرت خلاق‌المعانی باشیم و البته تصدیق می فرمائید از این نقطه نظر باید هر چه زود از این مقصدی را که برای آن گرد یکدیگر فراهم آمده ایم عملی کنیم.

این اقدام ما از نقطه نظر معرفة اجتماع بسیار مهم است ولی باز نکرار میکنیم نمیخواهیم آفایان تجھیل نموده باشیم آفایان هر قدر مایل هستند میدهند تا بتوانیم سنگ اول بنارا بگذاریم.

بس از آن شاعر فاضل معاصر آقای وحید برخاسته و راجع باستاد کمال الدین اینکوئه اظهار فرمودند.

ایران را از جنبه ادبی میتوان بسه ایالت مهم تقسیم نمود، خراسان فارس، عراق عجم، و هر یک از ایالات بوجود مردان نامداره که شاهزادهان اکشور ادبند میباشد، خراسان از فردوسی سر باوج سیادت کشیده و فارس را خواجه حافظ و شیخ سعدی بزرگ نموده و عراق عجم بوجود کمال الدین سییل و جمال الدین عبد الرزاق پدرش و نظامی قهستانی افتخار میکند، غیر

از اصفهان که تاکنون نسبت باین استاد بزرگوار ابراز قدر دانی نکرده ایالتهای دیگر کم و بیش ابراز علاقه و قدر شناسی کرده اند، چنانچه خاطر آقایان مسبوق است پنج سال قبل بهداشت کتاب شاردن با اصفهان برای تفتیش و جستجوی قبر استاد آمد و پس از دو ماه تفیض آنرا در جویباره میخانی که آقایان فعلا از آن مستحضرند قبل استاد را یافتم و هر قدر تاکنون سعی در بناء آن نموده ام بی تیجه مانده تا اکنون که بسعی و همت حکمران ادب پرور این جلسه تشکیل شده است کمال الدین در حدود ۶۸ ه متولد و در ۶۳۵ دو سال بعد از مرگ چنگیز و فتح اصفهان بدست اکتائے قا آن وفات نموده است بنابراین ۶۷ سال زندگانی کرده است.

این شاعر بزرگوار در سن هیجده سالگی به درجه اشتها رئیسه و چنانچه میگوید تاحد غرب گوهر تیغ زبان من نه بگرفت و من چوتیغ بیند شکم درم کمال الدین دارای مشرب عرفانی و بشیخ شهاب الدین ساروری مراد و مرشد سعدی ارادت میورزیده و در مدح مرشد خود گوید:

دلا بکوش که باقی عمر در یابی
که عمر باقی در عمر برگذر یابی
به آب علم پرور درخت ایمان را
چنان بعالی صورت دلت برآشته است
چوشین مادر خون پدر حلال کنی
زجیب خلق کنی دست اعتراض جدا
بدین صفت کتوگم کرده ای طریق نجات
شهاب دین عمر سهر وردی آن رهرو
بچشم دانش در ذات او تأمل کن
که آدمی را در صورت بشر یابی

اگر چه، اکنای قاآن سپرده بود کمال الدین را آزار نرساند و بنام
وی صد نفر جان از تیغ بیداد مغول بدر بر دند ولی شاعر بزرگوار ما بدست
مغولی دیو سیرت ثربت شهادت نوشید. و شرح فضیه اینکه نزدیک منزل وے
چاهی بود و مغول بد طیبت در آن انبیاء و نهایی ذخیره دید و بتوهم اینکه از
آن مرد بزرگ شهید نمود

یکی از شعرا در مرثیه او گوید

قربان تو شد کمال الدین اسماعیل))))) قربان شدن از کمال اسماعیل است
خلاصه چون ناصره استاد بزرگوار در اثر همت حکمران ادب پرور و
بمراحل تعمیر میرود این قطمه را سرودهام که بعد از در میان ارمنستان منتشر نمایم
(قطعه)

پنج سال مراجده و جهد میرم بود
گدای گوشه نشین یا امیر اعظم بود
بکار تعمیر اقدام دیگران کم بود
نصیب خاطر یاس و خرابی غم بود
که میگشودم و بس پیچ بر سر خم بود
نیود وقت از آن روی کار درهم بود
کلید فتح بدست دیگر اعظم بود

بی عمارت قبر کمال اسماعیل
بدامن همه کس دست التماس زدم
هر آنچه کوشش من یش میشد اندر کار
امید شادی و تعمیر داشت دل لیکن
شگفت ماندم ازین کار پر شکنجه و گره
بوفت خویش بود کارها ولی مرهون
چو وقت آمد این کار بسته را دیدم

هزین ادیب خردمند معرفت اباز
که عالم و مکر منش در سرشت مدنغم بود

بس از خاتمه آقای دیگر اعظم باز با همان منانت مخصوصی که دارند
اظهار داشتند در عین حالیکه از احساسات آقای وحید مشتکرم نمیتوانم از
از اظهار گدourt خود دارم نمایم، چرا که مایل نیستم صحبت‌هائی بشود

که حمل بر خود خواهی و خود پسندی من بشود . این یک حقیقت مسلمی است که هر مملکت وقتی خواست وارد حیات جدید شود از سه مرحله باید بگذرد ، اول مرحله انتظامات دوم مرحله ادبی و سیم فلسفی ، و اگر مملکت قریب ده سال است از مرحله اولین گذشته وارد مرحله دوم میشود باید شکر گدار کسی باشیم که محیی ایران و ناجی کشور ما است ما ها همه پیشتر هم بودیم ،

بازوی توانای اعلیٰ حضرت همایونی است مملکت را بمراحل ارتقاء سوق میدهد خواهی نخواهی بعد از مرحله انتظامات ، مرحله ادبی می آید این یک سیر طبیعی است بعلاوه تمام آقایان حاضر با من درینکار شرکت دارند و منهم یکی از آقایان هستم که حتی المقدور کمک مینمایم و هر کاه در طی ۲۷ سالیکه به خدمت دولت اشتغال دارم استطاعت می داشتم که خود بنفسه این مهم را مذکول شوم هر گز باقیان مزاحمت نمیدادم ، و فعلا هم کار بدست همه آقایان انجام میکیرد درین موقع آقای عمامdar السلطنه فرمودند ، اگر اجازه میدهند دفتری حاضر است هر کدام آقایان در مقابل اسمی خود هر قدر بخواهند مرقوم فرمایند و آقای عمامdar السلطنه دفتر را بر داشته و نزدیک حضار آمدند و حاضرین هم هر یک مبلغی را در مقابل اسم خود نوشند و

شجره

جمله ختم گردید

پرتوال جامع علوم انسانی

